

תפק (באר שבע) 15490-01-21 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' יקטרינה קסיאנוב

בית משפט השלום בבאר שבע

תפ"ק 15490-01-21 מ"י נ' קסיאנוב

ת"פ 14104-03-21 מ"י נ' קסיאנוב

(מצורף)

ת"פ 5746-08-21 מ"י נ' קסיאנוב (מצורף)

ת"פ 22151-06-22 מ"י נ' קסיאנוב

(מצורף)

ת"פ 2840-01-24 מ"י נ' קסיאנוב (מצורף)

בפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל - פמ"ד

ע"י ב"כ

המאשימה

נגד

יקטרינה קסיאנוב

ע"י ב"כ עוה"ד ליאור כהן

הנאשמת

גזר דין

הנאשמת עומדת לדין בגין ריבוי עבירות גניבה, זיוף ומרמה (ת"פ 15490-01-21) וריבוי עבירות גניבה
ב - 4 תיקים שצורפו לת"פ הנ"ל.

ת"פ 15490-01-21

ביום 23.12.21 הורשעה הנאשמת על יסוד הודאתה בעובדות כתב האישום בת"פ 15490-01-21
(בהמשך הוסב לתפ"ק), בגניבה, עבירה לפי סעיף 384 + 383 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977
(להלן: חוק העונשין); זיוף (מספר עבירות), לפי סעיף 408 בחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף
(מספר עבירות), לפי סעיף 420 בחוק העונשין; קבלת דבר במרמה (מספר עבירות) לפי סעיף 415
רישא בחוק העונשין (להלן: "התיק העיקרי")

1. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשמת הועסקה כמטפלת בקשישים בחברת כוח אדם "א.ש.
סיעוד". במסגרת עבודתה, בין החודשים אוגוסט-דצמבר 2019, טיפלה הנאשמת ב-י' (ילידת 1937
להלן: המתלוננת), בביתה של המתלוננת, בעיר באר שבע.

בין החודשים אוקטובר-דצמבר 2019, גנבה הנאשמת מביתה של המתלוננת לפחות 19 שיקים ריקים(להלן: השיקים הגנובים). בהמשך, בהזדמנויות שונות (מחודש ינואר 2020 - מאי 2020), זיפה הנאשמת את חתימתה של המתלוננת על גבי השיקים הגנובים בכוונה לקבל באמצעותם דבר, והשתמשה ב-18 מתוך 19 השיקים הגנובים והמזויפים מול שלושה עסקים לרכישה של מוצרים שונים, בידעה שהם מזויפים וקבלה באמצעותם דברים במרמה. 18 השיקים נפרעו בחשבון הבנק של המתלוננת בסכום כולל של 10,218 ₪. במעשיה האמורים, גנבה הנאשמת מאת המתלוננת שיקים, זיפה את חתימת המתלוננת על גבי כל אחד מהשיקים, השתמשה בשיקים המזויפים וקיבלה באמצעותם דברים במרמה, בסכום כולל של 10,218 ₪.

רקע והשתלשלות הדברים

2. בדיון שהתקיים ביום 23.12.2021 בפני כב' השופטת ענת חולתא הודתה הנאשמת במיוחס לה, הורשעה כאמור וטיעונים לעונש נקבעו להישמע ביום 11.07.2022, לאחר שיתקבל תסקיר שירות מבחן.

במקביל לאמור, בדיון שהתקיים ביום 03.01.2022 בת"פ 14104-03-21 שהתנהל נגד הנאשמת, הורה בית המשפט על עריכת תסקיר אינטק בעניינה של הנאשמת, וביום 27.02.2022 התקבל תסקיר אינטק שהמליץ על שילובה בבית המשפט הקהילתי.

3. ביום 11.03.2022 במסגרת התיק העיקרי (ת"פ 15490-01-21) עתרה ההגנה לנתב את התיק לבית המשפט הקהילתי, וכבר ביום 13.03.2022 נותב התיק העיקרי לבית המשפט הקהילתי והוסב לתפ"ק.

הנאשמת נקלטה בבית המשפט הקהילתי ביום 13.04.22.

בהמשך, ביום 12.06.2022 לאחר שהנאשמת נקלטה בבית המשפט הקהילתי והוגשה בעניינה תכנית שיקומית מקיפה - נפתח נגדה תיק פלילי נוסף (ת"פ 22151-06-22) בעבירות גניבה, אשר לבקשת ההגנה והסכמת התביעה, הועבר ביום 22.01.23 להליך הקהילתי המתקיים בעניינה של הנאשמת בבית המשפט הקהילתי.

יוצא איפה, כי מעבר לתיק העיקרי שהועבר לבית המשפט הקהילתי ועוד שני תיקים פליליים (מהשנים 20 ו 21) הועבר גם ת"פ 22151-06-22 (התיקים הצורפים).

4. כעבור שנה וחודשיים, ביום 26.06.2023 הופסק ההליך הקהילתי אליו נקלטה ושולבה הנאשמת,

זאת, לבקשתו החוזרת ונשנית של שירות המבחן והגורמים המטפלים להפסיקו, בין היתר, נוכח העדר שיתוף פעולה שהתבטא בהעדר התייצבות הנאשמת לפגישות שנקבעו עמה והעובדה כי בחלוף שנה וחודשיים מיום שילובה בבית המשפט הקהילתי, לא חלה כל התקדמות טיפולית בעניינה. בית המשפט, כב' השופט אופיר אלון, הורה על הפסקת ההליך הקהילתי והוצאת עניינה של הנאשמת על תיקיה הפליליים, מבית המשפט הקהילתי. **להשלמת התמונה**, יצוין, כי ביום 02.01.2024 הוגש כתב אישום נוסף נגד הנאשמת - (ת"פ 2840-01-24) האוחז 5 אישומים בסדרה של עבירות של גניבה משנת 2023. חלק מהעבירות ביצעה הנאשמת בעודה משולבת בבית המשפט הקהילתי, וחלק ביצעה ביום 15.08.2023, לאחר שכבר הוצאה מההליך הקהילתי (אישום חמישי).

התיקים המצורפים

5. נוכח הפסקת ההליך הקהילתי, חזר התיק העיקרי לדין בפני, ולבקשת ההגנה מיום 06.03.2024 התרתי צירופם של 4 תיקים פליליים לתיק דן, כדלקמן:

ת"פ 14104-03-21

כתב האישום אוחז 4 אישומים. **על פי העובדות באישום הראשון**, ביום 14.09.2020 בחנות המשביר לצרכן באר שבע (להלן: "החנות"), גנבה הנאשמת 3 בקבוקי בושם לאחר שפירקה אותם מהארזות ומ- "הזמזמים".

מהאישום השני עולה כי ביום 02.10.2020, בחנות סופר פארם בגרנד קניון בעיר באר שבע גנבה הנאשמת 2 בקבוקי בושם וחבילת טיטולים.

מהאישום השלישי עולה כי ביום 19.11.2020, בחנות סופר פארם ברחוב יוהנה ז'בוטינסקי בעיר באר שבע גנבה הנאשמת 3 מכונות גילוח חשמליות.

מהאישום הרביעי עולה כי ביום 23.11.2020, בחנות שופרסל בעיר באר שבע גנבה הנאשמת 3 בקבוקי אלכוהול, משחת שיניים ודאודורנט, בשווי 362.5 ₪.

ת"פ 5746-08-21

על פי העובדות בכתב האישום המתוקן, ביום 06.05.21 גנבה הנאשמת מחנות "ורדינון" בקניון גרנד בבאר שבע, 3 סטים של מצעים בשווי 1,730 ₪ בכך שנשאה ונטלה את הרכוש ללא הסכמת הבעלים, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב כשהיא מתכוונת לשלול את הרכוש שלילת קבע. בהמשך, הרכוש הגנוב הוחזר לבעליו.

ת"פ 22151-06-22

על פי העובדות, בתאריך 28.02.2022 הגיעה הנאשמת לסניף "סופר פארם" בדרך המשחררים בבאר שבע. באותו מעמד, גנבה הנאשמת 3 בשמים בסום כולל של 897 ₪, בכך שהכניסה את הרכוש לתוך שקית ויצאה מהחנות מבלי לשלם.

ת"פ 2840-01-24

כתב האישום המתוקן כולל 5 אישומים. על פי העובדות באישום הראשון, המתלוננת, סופיה קוליוב, היא מנהלת הסניף "גוד פארם" בבית חולים סורוקה. ביום 18.5.2023, נכנסה הנאשמת לחנות, ניגשה למחלקת הבשמים, והסירה את מדבקת הזמזם שהייתה על גבי בקבוק בושם מסוג "ארמני" בשווי 500 ₪ ויצאה מהחנות. המתלוננת יצאה אחריה ולקחה מידיה את הבושם. במעשה זה, נטלה ונשאה הנאשמת דבר הניתן להיגנב, ללא הסכמת הבעלים, במרמה, ובלי תביעת זכות בתום לב וכשהיא מתכוונת בשעת הנטילה לשלול את הדבר שלילת קבע.

על פי העובדות באישום השני, ביום 17.06.2023, בשעה 20:00, נכנסה הנאשמת לסניף "אייס" בביג באר שבע. באותן נסיבות, הכניסה הנאשמת לשקיות 3 ברזים בשווי 900 ₪ ויצאה איתם מהסניף ללא ששילמה עבורם.

על פי העובדות באישום השלישי, ביום 09.07.2023 בשעה 19:00 נכנסה הנאשמת לסניף "מקס סטוק" ביג באר שבע. באותן נסיבות הכניסה הנאשמת לתיקה פטישון, משחזת זווית, צעצועים ו-4 ברזים, ויצאה מהחנות ללא ששילמה עבורם.

על פי העובדות באישום הרביעי, ביום 15.7.2023, נכנסה הנאשמת לסניף סופר פארם גראנד קניון ב"ש, ניגשה למחלקת הבשמים, הכניסה לתיקה 3 בשמים ויצאה מהחנות. לאחר מכן, נכנסה ויצאה מהחנות פעמיים, כשלקחה בתיקה 5 בשמים. סה"כ גנבה הנאשמת 8 בקבוקי בושם בשווי 5,640 ₪, במרמה ומבלי תביעת זכות בתום לב.

על פי העובדות באישום החמישי, ביום 15.08.2023, נכנסה הנאשמת לסניף סופר פארק בקניון הנגב בבאר שבע, פנתה למחלקת בשמים, הסירה את מדבקת הזמזם שהייתה על גבי בושם בשווי 467 ₪, הכניסה לתיק ויצאה מהחנות ללא ששילמה תמורתו.

הערכת שירות המבחן

6. במסגרת ההליך הקהילתי הוגשו מספר תסקרים בעניינה של הנאשמת, ועל כן, לא ראיתי לנכון להידרש לתסקיר נוסף.

מכלל התסקירים נלמד כי הנאשמת בת 44, אם ל-3 ילדים בגילאי 5, 14 ו-26. מתיאור חייה עולה כי התמודדה עם הורות מוקדמת תוך וויתור על חלומותיה ושאיפותיה וכי לאורך השנים ניהלה מערכות יחסים קונפליקטואליות ולעיתים אלימות. ילדיה הקטינים נולדו ממערכת יחסים עם בן זוגה ב 20 השנים האחרונות. נכון למועד הכנת התסקירים הראשונים יותר, התגוררה הנאשמת בדירה שכורה בבאר שבע עם שניה ילדיה הצעירים ובן זוגה, זאת, עד שהשניים הוצאו ממשמורתה והועברו לטיפול של אמה, סבתם.

סמוך לאחר קליטתה בהליך הקהילתי באפריל 2022, ערך שירות המבחן תסקיר עומק שהוגש ביום 30.6.22. התסקיר סוקר את קורותיה של הנאשמת, מצבה הכלכלי, הבריאותי, היסטוריה עבריינית. בהתייחס לכוחותיה ומשאביה הפנימיים והחיצוניים של הנאשמת התרשם השירות כי זו נעדרת כוחות פיזיים ורגשיים וזקוקה לסיוע ותמיכה בהתמודדות עם כלל המשימות להן היא נדרשת בשלב זה של חייה.

השירות פרט בהרחבה בתכנית השיקומית שנבנתה עבור הנאשמת בהתאמה לצרכיה, פרט בעיקרי התכנית (טיפול רגשי, בריאות פיזית (מעקב מסודר) מיצוי זכויות, תעסוקה, הסדרת חובות) והדגיש, כי בכפוף לשיתוף פעולה של הנאשמת ניתן יהיה לקדם את חייה במישורים שונים.

בתסקיר נוסף שהוגש באותו יום (30.6.24) הוסיף והדגיש השירות כי המשימה העיקרית בשלב זה, היא להבטיח את שיתוף הפעולה של הנאשמת עם השירות והגעתה לפגישות שיקבעו עמה.

בתסקיר מיום 24.7.22 דיווח כי הנאשמת מתקשה לשמר קשר רציף, נוטה לאחר, ובמרבית הזמן נעדרת מפגישות שנקבעות לה וקיים קושי לאתרה. גם בשלב זה, הדגיש השירות בחשיבות שיתוף הפעולה ובקש את בית המשפט לעודדה להגיע למפגשים אצל שירות המבחן.

בתסקיר מיום 8.11.22 דיווח שירות המבחן כי הנאשמת נעדרה מכל הפגישות שנקבעו עמה, כי לא ניתן לאתרה טלפונית, ומשאותרה, הגם שהבטיחה להתייצב, לא עשתה כן ושוב לא ניתן היה לאתרה. השירות הביע דעתו כי ההליך הקהילתי מהווה עול על הנאשמת והיא אינה מצליחה לגייס כוחות לשיתוף פעולה ועל כן אין כל ערך עבורה בהליך זה. עוד הדגיש השירות כי ללא שיתוף פעולה מצד הנאשמת לא ניתן לקדם את ההליך הקהילתי טיפולי בעניינה, ועל כן סבר כי יש לסיימו.

במהלך החודשים שלאחר המועד הנ"ל, הגיש שירות המבחן מספר תסקירים לבית המשפט הקהילתי, בהם חזר לציין בהעדר שיתוף פעולה מצד הנאשמת אשר לא מתייצבת לפגישות, חרף הזדמנויות שנתנו לה והבטחותיה לעשות כן. השירות חזר והדגיש כי נוכח התנהלות הנאשמת לא חלה כל התקדמות בעניינה ובאופן חריג ביותר היא עדיין מצויה בשלב הראשון של

ההליך. וחזר לציין בדעתו והמלצתו לסיים את ההליך הקהילתי שאינו נושא פרי.

השירות ציין בקשיים של הנאשמת לנהל סדר יום, להתחייב ולעמוד בהתחייבותה, מתקשה ליצר סדר יום ושגרה לה ולילדיה, מתקשה להשיב כאשר נשאלה מה הפיקה עד כה מההליך הקהילתי.

לצד הדברים האמורים, ציין השירות בהתרשמותו כי הנאשמת בעלת כוחות ויכולות לבטא את מחשבותיה ורגשותיה, אולם מתקשה לעשות זאת באותנטיות, אלא אם כן, מקדם הדבר את מטרותיה.

שירות המבחן מציין כי הנאשמת מצליחה להתגייס להגעה לפגישות וקידום תכנית שיקום רק כאשר מרגישה את גבולות החוק על ידי בית המשפט וחשה "איום" בנוגע להישארותה בהליך הקהילתי. במצבים אלה, מגייסת את כוחותיה לצורך "כיבוי השריפה הנוכחית" - איום על הפסקת ההליך הקהילתי והדבר בא לידי ביטוי בהקפדה יתרה להגיע בזמן לדיונים, להגיע לפגישות בשירות המבחן תוך שיתוף בקשיים רגשיים הקשורים לצרכיה העמוקים בקשר משמעותי, הקפדה שהחזיקה מעמד לזמנים קצרים בלבד ולא אפשרה רצף של ממש שהוביל למימוש מטרות השיקום.

תסקיר עומק אחרון הוגש ביום 05.06.2023 וזה נושא בחובו את רוח הדברים האמורים - הנאשמת ממשיכה לא לשתף פעולה עם שירות המבחן ואין כל התקדמות בעניינה. השירות דיווח כי מאז הדיון האחרון אליו התייצבה בתאריך 29.05.2023, נמנעה הנאשמת מכל קשר עם שירות המבחן אשר התקשה לשוחח עמה על אף ניסיונות רבים שערך, כולל באמצעות ב"כ. טלפונים, הודעות ותזכורות נותרו ללא מענה מצדה, וגם לאחר שהצליח השירות לשוחח עמה, היא שבה להתנהל באופן נמנע ומתחמק מפגישות והתייצבות אצל שירות המבחן לרבות למפגשים בקבוצה הטיפולית ולוועדות שנקבעו לטיפול בענייניה.

מהתסקיר עולה באופן חד משמעי כי השתתפותה של הנאשמת בהליך הקהילתי מאופיינת מיום שילובה בו, בחוסר יציבות משמעותית בשיתוף הפעולה כאשר עולים קשייה להגיע לפגישות באופן רציף ועקבי ולקדם את הליך שיקום.

עוד עולה מהתסקיר ובאופן חד משמעי, כי הנאשמת מתקשה לקחת אחריות על התנהלותה כאשר תולה את קשייה בהגעה, בגורמים חיצוניים אשר מבחינתה מונעים ממנה את ההגעה, עמדה אשר לא אפשרה שינוי במצב לאורך למעלה משנה משום שכאשר מוקד השליטה הנו חיצוני אין לה ציפייה מעצמה לערוך שינוי פנימי. התקשורת עמה לאורך כל התקופה הייתה לקויה ומוגבלת, פעמים רבות לא הייתה זמינה ופעמים רבות עוד יותר נתנה לבתה המתבגרת לנהל את השיח מול שירות המבחן. להערכת שירות המבחן הנאשמת נאחזה חזק בתכנית אולם

לא נקטה פעולה של ממש לשינוי מצב על אף הבטחות חוזרות ונשנות לצד מתן הזדמנויות חוזרות ונשנות.

ראיות ותמצית טענות הצדדים

7. ב"כ המאשימה הגיש כראיות לעונש את רישומה רישום פלילי של הנאשמת; גזרי דין מת"פ 14296-05-20 ומת"פ 27240-05-20, בגדרם הושתו מאסרים על תנאי אותם עתרה להפעיל במצטבר לכל עונש מאסר שיושת על הנאשמת;

ב"כ המאשימה הגיש טיעונים בכתב ביחס לתיק העיקרי- ת"פ 15490-01-21, וטיעונים בכתב ובנפרד ביחס ל 4 התיקים המצורפים (תיקי תביעות נגב) אשר כאמור צורפו לתיק העיקרי, ובתוך כך עתרה לקבוע מתחם אחד לאירוע מושא התיק העיקרי, ומתחם אחד ונפרד לכלל האירועים בתיקים המצורפים.

בטיעוניה הכתובים ביחס לתיק העיקרי (ת"פ 15490-01-21) טענה כי מתחם העונש ההולם את מעשי הגניבה, הזיוף, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה אותם ביצע הנאשמת, צריך וינוע בין 12 ל 24 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונשה של הנאשמת בתוך המתחם עתרה לקבוע "מעל הרבע התחתון של המתחם" ובנוסף להשית פיצוי כספי משמעותי לנפגעת העבירה, כזה שיעמוד על סך של פי 2 מערך הגניבה, מאסר על תנאי ממושך והתחייבות.

בטיעוניה הכתובים ביחס לתיקים המצורפים, עתרה לקבוע מתחם עונש אחד לכלל התיקים המצורפים, כזה שינוע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל 18 חודשי מאסר בפועל. את עונשה של הנאשמת בתוך המתחם עתרה להעמיד באמצע המתחם, זאת נוכח עברה הפלילי והעובדה כי הנאשמת ביצעה את העבירות בכל אחד מהתיקים, עת מתנהל נגדה הליך פלילי בתיק העיקרי, בעבירות גניבה, זיוף ומרמה, וביתר שאת, נוכח העובדה כי חלק מהתיקים נפתחו לאחר קליטתה בהליך קהילתי בבית המשפט הקהילתי ממסגרתו נפלטה נוכח שלא שיתפה פעולה עם שירות המבחן ולמעשה ניתקה קשר עם השירות ונעדרה ממרבית הפגישות שנקבעו עמה.

אשר לעונשה של הנאשמת, טענה לעונש כולל לכלל התיקים שבכותרת (העיקרי והמצורפים) וכזה שלא יפחת מ- 20 חודשי מאסר בפועל, הפעלת המאסרים המותנים במצטבר לעונש המוצע, וענישה נלווית.

בתימוכין למתחמי הענישה ולעונש הפנתה והגישה אסופת פסיקה.

8. **ב"כ הנאשמת, עוה"ד ליאור כהן**, הלין על בחירת המאשימה להגיש טיעונים כתובים נפרדים, וטען כי יש לקבוע מתחם אחד לכל התיקים שבכותרת, ונימק בטענה כי מדובר

בהפרדה מלאכותית בין האירועים, שכן לדידו, הגם שמדובר בתיקים נפרדים, יש לקבוע מתחם אחד ולגזור עונש אחד.

בהתייחסו למתחם הענישה בתיק העיקרי טען כי נסיבות ביצוע העבירות במקרים אליהם הפנתה הפסיקה, חמורות משמעותית ממקרה דנן, אשר המתחם ההולם לנסיבותיו, צריך ויחל ממאסר על תנאי. בתימוכין הפנה למקרים בפסיקה, כך למשל:

בת"פ (שלום ב"ש) 38548-09-20 **מדינת ישראל נ' סולי יעקב** (22.12.20), שם, דובר בעובדת במשרד הפנים אשר גנבה כספים של מבוטחים בתחכום שעונשה הועמד על מאסר על תנאי, אלא שדובר בעונש עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר טיעון מלא בו לא מצא בית המשפט (מותב זה להתערב). מעבר לאמור נסיבות המקרה בעניינה של סולי יעקב אינו דומה ולא קרוב לנסיבות מקרה דנן של גניבה מקשישה על ידי מטפלת.

ת"פ (שלום ת"א) 944-07-16 **מדינת ישראל נ' אחמד שווקי** (16.7.17), שם נקבע מתחם שבין מאסר על תנאי עד 12 חודשי מאסר, בנסיבות בהן הנאשם עשה 115 פעמים שימוש בכרטיס אשראי ללא הסכמת בעליו בסכום של למעלה מ 23,000 ₪;

ת"פ (שלום רמלה) 19929-09-23 **מדינת ישראל נ' לילי גולן** (15.6.15), שם נקבע מתחם בין מאסר על תנאי ועד 15 חודשי מאסר בפועל, בנסיבות בהן הנאשמת הורשעה ב-43 עבירות של גניבה והונאה בסכום של למעלה מ- 13,000 ₪. עונשה של הנאשמת נגזר ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ (שלום חיפה) 55793-11-23 **מדינת ישראל נ' אושר סהר** (26.2.24), שם נקבע מתחם בין 6 ל- 18 חודשי מאסר, בנסיבות בהן הנאשם התחזה לפצוע מלחמת חרבות ברזל, הונה וגנב כספים בסך 10,000 ₪.

בכל הנוגע למתחמי הענישה הוסיף הסנגור וטען כי מעשי העבירות בכל התיקים היו ספונטניים וללא כל תכנון מוקדם, ובתוך כך ביקש להתחשב ברקע והסיבות שהביאו את הנאשמת לביצוע העבירות.

אשר למתחם העונש בכלל התיקים המצורפים, טען הסנגור כי המתחם ההולם לכלל האירועים, צריך ויחל בין מאסר על תנאי ועד למאסר לריצוי בעבודות שירות, ולא כעתירת המאשימה אשר גם בהקשר זה הפנתה למקרים שנסיבותיהם חמורות פי כמה מהמקרים המתוארים בכתבי האישום. בתימוכין, הפנה לת"פ 44038-06-19 **מדינת ישראל נ' פלונית** שם נקבע מתחם ממאסר על תנאי במקרה בו מדובר ב- 7 עבירות גניבה לרבות פריצה לבניין שאינו דירה; לת"פ 21799-05-22 **מדינת ישראל נ' דקרמן**, שם, בנסיבות חמורות יותר נקבע

מתחם עונש שבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

אשר לעונשה של הנאשמת, ביקש שלא להחמיר עמה, ובהקשר זה הפנה לאחריות שנטלה על מעשיה, מאמציה לתקן את תוצאות העבירה, לרבות ניסיונות שנטען שעשתה ו "בכל מאודה" להפקיד את סכום הפיצוי עבור המתלוננת עוד במסגרת ההליך הקהילתי.

בנוסף, ציין הסנגור בגילה ובמצבה האישי של הנאשמת ובעובדה כי היא אם לילד קטן. טען לנסיבות חיים קשות ומורכבות כעולה ונלמד מהתסקירים, והוסיף "**שני ילדיה לאחרונה נלקחו ממנה עקב מצוקה קשה**".

נטען לאירועים רפואיים משמעותיים אותם עברה הנאשמת, לטיפול בהוריה, הורותה המוקדמת ובחירות שגויות בחייה שהובילו להידרדרות במצבה, כמו למשל, בני הזוג ואבי ילדיה.

בהתייחס להליך הקהילתי בו שולבה נטען כי הנאשמת לא צלחה את ההליך בעיקר נוכח השפעתו של בן זוגה עליה, כנלמד מכך שבזמן ששהה בכלא, הנאשמת שיתפה פעולה, ובזמן שחרורו לא ניתקה קשר עם שירות המבחן.

אשר למאסרים המותנים, 5 חודשים, בקש להפעיל מחציתם בחופף לאור החיסכון בזמן שיפוטי יקר בהודאת הנאשמת בכלל האישומים נגדה.

הנאשמת בדבריה מסרה כי את מעשי העבירות עשתה "בשביל הילדים". הביעה צערה על המעשים "אני לא רוצה שיהיה ככה, ולא יהיה. אני מצטערת ולא נעים לי שככה קרה". לדבריה, כיום היא עובדת "לא גונבת לא כלום". בנוסף מסרה כי "החזרתי את הילד הקטן שלי הביתה, הוא שבוע אצל סבתא ושבוע אצלי".

דיון והכרעה

9. **מתחם העונש ההולם** למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, לפיו נדרש יחס הולם בין חומרה העבירה בנסיבות ביצעה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש אתחשב בערך החברתי שנפגע ממעשי הנאשמת ומידת הפגיעה בו, נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת.

כמו המאשימה, סבורני כי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לאירוע מושא התיק העיקרי ומתחם ענישה נפרד לכלל האירועים ב-4 התיקים המצורפים, שהגם שהאירועים בהם התרחשו בפערי זמן ניכרים, הרי שבמובחן מהתיק העיקרי, נמצא בניהם קשר בכל הנוגע למסכת עובדתית דומה ושיטת הביצוע,

המתיישבים עם "מבחן הקשר ההדוק" ועם יתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל, (29.10.2014); ע"פ 1261/15 יוסף דלאל נ' מדינת ישראל, (03.09.2015); ע"פ 3164/14 גיא פן נ' מדינת ישראל, (29.06.2015)).

ת"פ 15490-01-21 התיק העיקרי

האיסור בעבירת הגניבה נועד להגן על זכות הקניין של הפרט המוחזקת כזכות חוקתית, ולמנוע פגיעה בקיומו של סדר חברתי תקין. בדנ"פ 2334/09 פרי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.05.2011), עמד בית המשפט על חשיבות ההגנה על זכות הקניין:

"האיסור על גניבה הוא מן האיסורים הבסיסיים; שהדין הפלילי מטיל על האדם עוד מימים ימימה [...] ההגנה על רכוש הפרט חיונית לקיומו של סדר חברתי תקין, והיא הניצבת בליבה של עבירת הגניבה".

הנאשמת הורשעה בגניבת כספה של אישה קשישה בה טיפלה ואשר נתנה בה אימון כמטפלת מטעם חברת סיעוד שהעסיקה אותה.

גניבה מקשישים וחולים חסרי ישע, היא עבירה בזויה לה חומרה מיוחדת מכל עבירת גניבה אחרת. כך בדברי בית המשפט בין היתר, נוכח המעילה באמון הניתן במי שאמורים לדאוג להם, תו. ברע"פ 5212/13 אדינה שמעון נ' מדינת ישראל (28.8.2013), בהתייחס בית המשפט לעבירת גניבה מקשישים אמר:

"...התנהגות זו, יהיה המניע לכך אשר יהיה, הינה בלתי מוסרית בעליל, והעומדים מאחוריה, לא יהיו ראויים, ככלל, לחסדיו של בית-המשפט. יפים, בהקשר זה, דברי השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.4.2010):

"הנזק לאוכלוסייה זו אף הוא גדול יותר. גם כאשר לא נגרם נזק פיזי נגרמת לקשיש, מעבר לפגיעה הכלכלית, פגיעה באמונו ובביטחונו, פגיעה אשר קשה לרפא [...]. גניבה בדרכי עורמה מקשישים הינה מן המעשים הנקלים ביותר ויש בה מימד חמור שבעתים מכל מעשה גניבה אחר. מימד זה בא לידי ביטוי בפן הבלתי מוסרי אשר מתנוסס מעל מעשים קשים אלו. זהו אותו פן אשר מזעזע את הנפש ומעורר את סלידתנו העמוקה, שכן מצווים אנו לערך העליון של 'וְהִדְרֹתְ פְּנֵי זָקֵן' (ויקרא י"ט לב'). אשר על כן מצווים בתי המשפט להכביד את ידיהם כנגד אלו הרומסים ברגל גסה את ביטחונם האישי של הקשישים וגוזלים את רכושם בדרכים נלוזות. חייבים אנו להיות מגן של ברזל לאותם קשישים,

למען יורתעו מבצעי עבירה בכוח מלפגוע באוכלוסייה זו, וכל זאת ברוח הפסוק 'אל-תְּשַׁלְּכֵנִי, לַעַת זְקֵנָה; כְּכֹלֹת כְּחִי, אֶל-תַּעֲזָבֵנִי' (תהילים ע"א, ט') [...]."

10. **בחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירות** מלמדת על פגיעה משמעותית של הנאשמת בערכים המוגנים.

הנאשמת כמטפלת בקשישים מטעם חברת כוח אדם בה הועסקה, ניצלה את חולשתה של המתלוננת, קשישה בת 83 ל שהייתה המטופלת שלה, וגנבה ממנה 19 שיקים ריקים, זיפה את חתימתה על גבי כל אחד מ 18 שיקים, והחל מחודש ינואר 2020 ועד מאי 2020 עשתה בהם שימוש, קבלה במרמה מוצרים ושירותים שונים בסכום כולל של 10,218 ₪ שנמשכו ונפרעו מחשבונה של הקשישה.

גניבה בדרכי עורמה מקשישים שמפאת גילם ו/או מחלתם אינם מסוגלים עוד לדאוג לעצמם ולענייניהם הכספיים, מעוררת סלידה עמוקה. חומרת מעשה גניבה מקשישים מתעצמת עת מדובר במטפלים אשר מנצלים את האימון שניתן בהם לרבות את זכות הגישה לרכושם של הקשישים חסרי הישע התלויים בהם במידה לא מבוטלת, כפי מעשה הנאשמת במקרה דנן.

מעגל פגיעת הנאשמת מוסיף להתרחב נוכח פגיעתה בערכים שנועדו להגן על תקינות יחסי העבודה והאמון שנתנה בה מעסיקתה, חברת כוח האדם, כמו גם פגיעתה באימון ציבור הקשישים ובני משפחותיהם במערכת הסיעודית הנשענת בעיקר על חברות כוח אדם כדוגמת זו בה עבדה הנאשמת.

מעשי הנאשמת תוכננו מראש ובקפידה ונמשכו על פני למעלה מ 5 חודשים רצופים.

מעשי הנאשמת מוסיפים ומחמירים נוכח הישנות מעשיה וריבוי העבירות - הזיוף החוזר של חתימת המתלוננת על גבי השיקים הגנובים, השימוש החוזר בשיק מזויף וקבלה במרמה של מוצרים.

נסיבה מחמירה יש גם בעובדה כי לאחר גניבת השיקים ותוך שמפעם לפעם, במהלך 5 חודשים, זיפה הנאשמת את חתימת הקשישה ועשתה שימוש בשיקים המזויפים - היא המשיכה בעבודתה כמטפלת בקשישה ומבלי שעצרה להרהר ולפשפש במעשיה הבזויים.

הסיבות שהובילו את הנאשמת לביצוע העבירות הן במובהק בצע כסף ורצון לרווח קל על חשבונה של אישה קשישה, חסרת ישע התלויה בה לא מעט. מכאן, שטענת הסנגור לספונטניות והעדר כל תכנון של מעשי העבירות, מוטב שכלל לא הייתה נטענת.

11. **בכל הנוגע למדיניות הענישה הנהוגה**, סקירת הפסיקה מעלה מנעד ענישה רחב כזה הנע בין מאסר על תנאי ועד חודשים רבים של מאסר בפועל, הכל תלוי נסיבות המעשה והעושה.

נתתי דעתי למקרים אליהם הפנו הצדדים אשר מטבע הדברים ביקשו להציג דרכם מידת אמה לקביעת מתחם העונש ההולם את מקרה דנן.

בין יתר המקרים אליהם הפנתה המאשימה, נמצא מקרים שנסיבותיהן חמורות פי כמה וכמה ממקרה דנן, עמד על כך הסנגור בטיעונו לעונש.

אשר למקרים אליהם הפנה הסנגור יש לומר כי למעט מקרה אחד או שניים, מרבית המקרים עניינם בעבירות גניבה בנסיבות אחרות שאין בהם להוות אמת מידה לקביעת המתחם במקרה דנן.

בכל הנוגע למתחמי הענישה, נראה כי נכון לחזור ולהזכיר שקביעת מתחם עונש הולם לאירוע, היא קביעה ערכית המשתנה ממקרה למקרה. כך בדברי בית המשפט בע"פ 1589/23 **פלוני נ' מדינת ישראל** (07.08.23):

"היושב בדין אינו נדרש לאתר מקרים הדומים ככל שניתן למקרה שלפניו, לחשב מעין ממוצע ולהשית על הנאשם שלפניו את העונש המתאים לתוצאה שהתקבלה. לא בהשוואה בין מקרים עסקינן; אלא בבחינת כל מקרה ונסיבותיו שלו. בחינה זו נעשית כאשר אנו מצוידים בפסיקה קודמת, אולם בהתחשב בכך שמדיניות הענישה הנהוגה אינה חזות הכול. אף במסגרת תיקון 113, אשר אינו חל במישרין על ענייננו כאמור, נקבע כי מדיניות הענישה הנהוגה היא רק שיקול בודד מבין השיקולים המעצבים את גבולות מתחם הענישה ההולם (סעיף 40ג(א) לחוק). שיקול דעת רחב הותיר המחוקק בידי בית המשפט - ועל בית המשפט לעשות שימוש בשיקול דעת זה. לא באופן שרירותי, חלילה; אלא באופן מושכל, לפי ניסיון המותב ומיטב הבנתו המקצועית.

כך בדברי בית המשפט בע"פ 41707-03-22 (מחוזי ב"ש) **מדינת ישראל נ' אבו טראש** (ניתן 23.06.22):

"באופן כללי, העונש שנקבע לנאשם מושפע בין היתר מנתוני העבירה בנסיבותיה, ממידת אשמו של הנאשם ומנתונים ונסיבות הנוגעים לנאשם. ואלה מטבע הדברים משתנים ממקרה למקרה, ואין אפשרות שכל העונשים שיוטלו בכל ההליכים בכל בתי המשפט ישמרו על יחס מתאים אלה לאלה. נקודת ההתייחסות צריכה להיות לקו המרכזי בענישה ולא לחריגים" (ההדגשה שלי).

בקביעת מתחם העונש ההולם, להלן יובאו מקרים נוספים, רלוונטיים יותר לנסיבות המקרה דנן, מהם ניתן ללמוד על הקו המרכזי בענישה בעבירות של גניבה מקשישים, ובהם, בשינויים המחויבים, יש להוות אמת מידה למתחם העונש ההולם:

ברע"פ 1524/21 **מרים משייב נ' מדינת ישראל** (4.4.2021), נדחתה בקשת המבקשת על חומרת העונש. המדובר במי שהורשעה בריבוי עבירות גניבה בידי עובד, גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב, בסכום של כ-43,000 ₪. הנאשמת עבדה כמטפלת בקשישים ובמספר אירועים גנבה כספים, תכשיטים וכרטיס אשראי באמצעותו ביצעה רכישות. **בית משפט שלום קבע את מתחם העונש ההולם בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המבקשת 24 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים ערעורה לבית המשפט המחוזי התקבל ועונשה הוקל ל-15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון נתן דעתו לחומרת המעשים, עברה הפלילי בעבירות דומות, ומנגד לנסיבותיה האישיות והמלצת שירות המבחן להימנע ממאסר בפועל, וכאמור דחה את בקשתה.

ברע"פ 5212/13 **אדינה שמעון נ' מדינת ישראל** (29.8.2013), נידון עניינה של נאשמת שהורשעה בעבירות גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דמה במרמה ונגזרו **עליה 10 חודשי מאסר והפעלת מאסר מותנה, כך שסה"כ הוטלו עליה 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים**. הנאשמת עבדה כמטפלת בקשיש ועשתה שימוש בכרטיס האשראי שבבעלותו, בשתי הזדמנויות שונות, **בסך כולל של כ-2,000 ₪**. חרף המלצת שירות המבחן להימנע מעונש מאסר בפועל, בין היתר נוכח מצבה הבריאותי של הנאשמת, **ערכאות הערעור לא התערבו בעונש ובקשתה לרשות ערעור על חומרת העונש נדחתה**.

ברע"פ 261/07 (עליון) **ציפורה באודן נ' מדינת ישראל** (11.01.2007), אליו הפנתה המאשימה, דחה בית המשפט העליון בקשת ערעור על חומרת העונש, **6 חודשי מאסר בפועל**, שגזר בית משפט השלום על נאשמת שהורשעה על-פי הודאתה, בגניבה, בזיוף, בשימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה. הנאשמת שעבדה בבית-אבות בנהריה, גנבה כספים מחשבונה של המתלוננת- קשישה עמה קשרה יחסי ידידות ושהלכה לעולמה - באמצעות שימוש חוזר שלא-ברשות בכרטיס האשראי שלה; באמצעות משיכת מזומנים בדלפק הבנק בו התנהל חשבונה ותוך זיוף חתימה וזיופו של צ'ק שנרשם כביכול בידי המתלוננת. בסך הכל גנבה המבקשת מכספי המתלוננת סכום הקרוב ל 55,000 ש"ח. בית המשפט השלום השית על הנאשמת כאמור 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 20,000 ש"ח. ערעור לבימ"ש מחוזי (חיפה) על חומרת העונש נדחה, תוך שצוין בחומרת המעשים, ניצול יחסי האמון שקשרה הנאשמת עם המתלוננת לרבות כי לא השיבה את הכספים או חלקם. כאמור, בקשת הערעור לעליון, נדחתה.

ברע"פ 1134-03-18 **שפירא נ' מדינת ישראל** (28.11.2018), נדחה ערעור המערערת על הרשעתה

בריבוי עבירות גניבה מקשישים. המערערת שעבדה כמטפלת ומנקה אצל זוג קשישים כבני תשעים, גנבה במספר הזדמנויות מארנקו של המתלונן **סכום של מאות שקלים וניסתה ליטול סכומים נוספים**. במסגרת הסדר טיעון אליו באו הצדדים הוסכם כי שאלת הרשעתה תידון לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן. בסופו של יום בית משפט השלום הותיר הרשעתה וגזר עליה עונש של 3 חודשי מאסר על תנאי ועונשים נלווים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי, על הרשעתה בדין נדחה כאמור כשבהקשר לעבירה חזר ועמד בית המשפט על החומרה המיוחדת שגניבה מקשישים עליהם מצווים החברה ובתי המשפט להגן.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 33972-12-19 **פרולוב נ' מדינת ישראל** (12.2.2020), נידון עניינה של נאשמת שהורשעה במספר עבירות גניבה בידי עובד כלפי מתלוננים שונים ונידונה 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. הנאשמת עבדה במשק בית וניקיון בבתי פרטים, מהם גנבה תכשיטים, מוצרי צריכה וכספים. ערעור הנאשמת נמחק לאחר שחזרה בה;

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 55502-05-14 סקיף נ' מדינת ישראל (13.11.2014) אליו הפנתה המאשימה, נדון ערעורה של נאשמת שהועסקה במשך כשנתיים וחצי על ידי זוג קשישים, כמטפלת ומלווה, והחזיקה לשם כך בכרטיסי אשראי ופנקסי שיקים של זוג הקשישים. נקבע כי הנאשמת ניצלה את חולשתם הגופנית, חוסר הניסיון ותמימותם של המתלוננים, ובמרמה, זיוף וגניבה גזלה מהם סכום המתקרב למיליון ל'אנקבע מתחם עונש הולם בין 4 ל- 6 שנות מאסר. בית המשפט המחוזי אישר את העונש בקבעו: **"נוכח חומרת העבירות וריבוי המעשים, אשר נפרסו על פני שנים, תוך ניצול, בין היתר, של קשישים שנתנו אמונם במערערת, סבורני כי העונשים שהוטלו על המערערת הינם עונשים הולמים וראויים ואין מקום להתערב בה"**.

בת"פ 64348-10-21 מדינת ישראל נ' אחלאם דיאב (18.12.22) נקבע מתחם בין עונש מאסר קצר שניתן לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, במקרה בו הורשעה הנאשמת בעבירת גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין. הנאשמת שעבדה בביתם של המתלוננים מטעם חברת סיעוד, גנבה מארון הבגדים בחדר השינה של המתלוננים, תיק ובו תכשיטים בשווי עשרות אלפי שקלים. סמוך לאחר האמור, במועד אחר, הגיעה הנאשמת שוב לעבוד בבית המתלוננים, אז הבחינה המתלוננת בתיק שנגנב מביתה מונח במושב האחורי של רכב הנאשמת, ובו נמצאו חלק מהתכשיטים הגנובים. בהמשך החזירה הנאשמת פריט נוסף אותו גנבה, ועם זאת, שלושה תכשיטים שנגנבו, בסכום כולל של 3,300 ₪, לא הוחזרו.

בת"פ (שלום קרית גת) 39851-01-16 **מדינת ישראל נ' שפורוסטוב** (18.09.2017), קבע בית המשפט מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל בן 10 חודשים במקרה בו הורשעה נאשמת בעבירות של גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיפים 16 ו- 17 לחוק כרטיסי חיוב.

הנאשמת אשר עבדה כמטפלת סיעודית בקשישה ילידת 1938, מחדרה גנבה כרטיס חיוב ובמהלך שלושה שבועות, בשישה מועדים שונים, עשתה שימוש בכרטיס בכך שמשכה כספים ממכשיר הבנקט בסכום כולל של 14,400 ₪.

סיכום מכלול הדברים האמורים, לאחר שנתתי דעתי לחומרת המעשה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והענישה הנוהגת במקרים דומים פחות או יותר, סבורני כי מתחם הענישה ההולם את מעשי הנאשמת לאירוע בתיק העיקרי, צריך וינוע **בין 8 ל - 24 חודשי מאסר בפועל**.

מתחם העונש בתיקים המצורפים

12. כבר בפתח הדברים יש לומר שככל ובית המשפט היה נדרש לקביעת מתחם עונש נפרד לכל אחד מהתיקים המצורפים, כי אז, היה מקום (לפחות ביחס לשלושה מבין התיקים) לטענת הסנגוריה לקבוע את הרף התחתון במתחם העונש החל ממאסר צופה פני עתיד, מאסר על תנאי.

בנסיבות בהן מדובר ב 4 תיקים שאחד מהם כולל כתב אישום האוחז 5 אישומים נפרדים, אני מתקשה לראות כיצד ניתן לדבר על מתחם שהרף התחתון בו יחל ממאסר על תנאי. משנה תוקף לדברים האמורים הוא במצב דברים לפיו לאור הסכמת הצדדים, בית המשפט נדרש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל האירועים בכלל התיקים המצורפים, בנסיבות בהן מדובר בריבוי של עבירות גניבה מבתי עסק, עבירות חוזרות ונשנות בנסיבות שהלכו והפכו למחמירות מעבירה לעבירה ומפעם לפעם. בהקשר זה אוסיף כי עתירת המאשימה לקביעת מתחם אחד לכלל התיקים המצורפים, אשר יחל ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, עושה חסד עם הנאשמת.

מידת הפגיעה בערכים שנועדו להגן על זכות הקניין, מניעת פגיעה ברכוש האחר והתעשרות שלא כדין על חשבון האחר - הינה משמעותית.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות בהתייחס לכלל האישומים בתיקים המצורפים, מעלה תמונה של עבריינות רצידיביווסיסטית שהופנתה בעיקר כלפי בעלי עסק שונים בעיר באר שבע.

אין מקום לטענת הסנגור לפיה מדובר במעשים ספונטניים. כל אחד מהאירועים שבכתבי האישום השונים, מלמד במובהק על תכנון שקדם לעבירה. הנאשמת נכנסה לחנויות אותן בחרה מראש, ולאחר ששמה עינה על המוצרים אותם בחרה לגנוב, פנתה למלאכת פירוק הזמזמים ואריזות המוצרים אותם על מנת לאפשר הוצאתם בקלות מהחנויות.

המדובר בריבוי עבירות גניבה שחזרו ונשנו לאורך חודשים ואף שנים, כאשר מרבית הפריטים הגנובים הם מוצרי פרפומריה ולא מוצרי מזון או מוצרי צריכה אחרים בסיסיים. הנאשמת נתנה ידה בעיקר בבשמים, כך למשל, בת"פ 2840-01-24 נמצא שהנאשמת גנבה באותה פעם - לא פחות מ 8 בקבוקי

בושם שעלותם הכוללת למעלה מ- 5,000 ₪, ובמצטבר גנבה 19 בקבוקי בושם.

ת"פ 2840-01-24 הנ"ל, אוחז 5 אישומים וממנו עוד עולה כי במהלך שנת 2023, בעוד הנאשמת מצויה בהליך קהילתי בבית המשפט הקהילתי, מעבר לגניבת בקבוקי בושם כאמור לעיל, הוסיפה וגנבה הנאשמת, במועדים שונים, בקבוקי בושם נוספים ומוצרים אחרים כמו: ברזים; פטישון ומשחזת, כשבמקרה אחר דובר גם על גניבת אלכוהול. לא בכדי, ראתה המאשימה לטעון למתחם עונש אחד בכלל התיקים המצורפים, שכן די ברפרוף קל בכתבי אישום ללמד על מסכת עבריינית אחת, דפוס פעולה דומה שחזר פעם אחר פעם, בחלק מהאירועים שבתיקים המצורפים ועל אחת כמה וכמה בצירופם יחד.

חלקה של הנאשמת בביצוע עבירות הינו מוחלט. הנאשמת יכולה והבינה את הפסול במעשיה והייתה בעלת שליטה על מעשיה, ועם זאת, לא נמנעה לבצען. את מרבית העבירות ביצעה בגפה ועת שמתנהלים נגדה הליכים משפטיים בעבירות דומות, והיא אף נתפסה על ידי המתלוננים השונים.

בחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירות אינה יכולה להתעלם מהעובדה שהנאשמת ביצעה את העבירות עת מתנהל נגדה ההליך בתיק העיקרי ובעודה משולבת בהליך קהילתי בבית המשפט הקהילתי (כאן המקום לחדד בעובדה כי את העבירות בתיק האחרון (כרונולוגית) שצורף, ביצעה הנאשמת סמוך לאחר שבית המשפט הורה על הוצאת עניינה מההליך הקהילתי).

לביצוע מעשי הגניבה לא נדרשים תחכום והערכות מיוחדת. דווקא בשל כך, בשל הקלות בביצוע עבירות אלה, נדרשת הכבדה בעונשם של העבריינים, במיוחד רצידי וויסטים כמו הנאשמת ולרבות עבריינים פוטנציאליים. הנזק הכספי שגרמה הנאשמת לבתי העסק אמנם אינו גבוה, עם זאת, אין להתעלם מהעובדה כי סך הכספים אותם "שלשלה לכיסה" הינו נכבד ועל חשבון הבעלים של בתי עסק מהם גנבה. בהקשר לנזקי מעשי הנאשמת, יש להביא בחשבון גם את הפגיעה האינהרנטית של הבעלים אשר מעבר לעגמת הנפש נדרשים להגביר אבטחה במקום עסקם, על כל ההשלכות והמשתמע מכך.

בחינת ענישה נוהגת בעבירות גניבה של מוצרים קטנים, מעלה מתחם הנע בין מאסר על תנאי למאסר בן מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות ואף לריצוי בפועל. כך למשל:

בת"פ (שלום ק"ג) 3260-04-22 **מדינת ישראל נ' גבייה** (07.05.2024), נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר על תנאי ל - 8 חודשי מאסר בפועל, במקרה בו דובר בנאשם שהורשע בגניבת 3 פאקטים של סיגריות ובתיק שצירף הורשע בגניבת דורדורנט, משחת שיניים ומארזי תחתונים. עונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי רלוונטי הכולל מאסר על תנאי נגזר ל 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, הופעל

מאסר על תנאי בן 5 חודשים, באופן בו עונשו הכולל של הנאשם נקבע לריצוי 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בת"פ (שלום רחובות) 51394-11-17 **מדינת ישראל נ' פינגבוים** (21.01.2019), נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר שיוכלו וירוצו בעבודות שירות, במקרה בו הורשעה הנאשמת בגניבת 18 פריטים מחנות "נייק" בסך כולל 3,108 ₪. בשל נסיבות חיים קשות (מחלות בני משפחה), שיתוף פעולה מלא עם שירות המבחן ומאמציה לשינוי אורחותיה, בית המשפט האריך אסר על תנאי שעמד לחובתה.

מכלל הדברים האמורים, ולאחר שנתתי דעתי לריבוי עבירות הגניבה בנסיבות ביצוען בכלל התיקים המצורפים, הנני לקבוע את מתחם העונש לכלל האירועים בתיקים המצורפים, **כך שינוע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיוכלו וירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.**

עונשה של הנאשמת

13. בהעדר שיקולי שיקום, יקבע עונשה הכולל של הנאשמת בגדרי מתחמי הענישה אותם קבעתי לעיל.

הנאשמת הנותנת את הדין, בת 43 שנים, אם לשלושה ילדים, שניים מהם קטינים כשהקטן שבניהם בן 7 שנים, שניהם, צריך לומר, הוצאו ממשמורתה.

לחובת הנאשמת 4 הרשעות קודמות. בשנת 2004 הורשעה בעבירה של **החזקת מקום לשם זנות**. בשנת 2012 הורשעה בעבירה של גניבה ובשנת 2020 הורשעה בעבירה של גניבה, הרשעתה האחרונה משנת 2021 היא ביחס לשלושה תיקים שאוחדו, בעבירות גניבה שביצעה בשנים 2018-2019.

חרף הרשעותיה כאמור, לא ריצתה הנאשמת מאסר בפועל, גם לא מאסר בדרך של עבודות שירות. עונשים שהושטו עליה היו בדמות מאסרים על תנאי, קנס והתחייבות.

כיום עומד ותלויים נגדה 2 מאסרים על תנאי ברי הפעלה משני תיקים שונים, אותם מבקשת המאשימה להפעיל במצטבר לעונש שיושת עליה.

כאן המקום לציין כי לא נעלם מעיניי שאת העבירות בתיק העיקרי, ביצעה הנאשמת לפני כ 4 וחצי שנים, כך גם חלק מהעבירות שבמוקד כתבי האישום המצורפים אשר בוצעו לפני כשנתיים. עם זאת,

כובד המשקל בהקשר זה לא יינתן לספירה טכנית של חלופי הזמן, אלא ובעיקר לעובדה כי בפרק הזמן שחלף מאז שביצעה הנאשמת את העבירות בתיק העיקרי, היא הוסיפה וביצעה עבירות גניבה רבות, תוך שנמנעה מלשתף פעולה עם גורמי הטיפול במסגרת תכנית שיקומית הוליסטית שהוכנה במיוחד עבורה ובשים לב צרכיה ונזקקותה הטיפולית.

עיון בעברה של הנאשמת והעולה מכתבי האישום בתיק העיקרי ובתיקים המצורפים מלמד במובהק כי הנאשמת אינה מורתעת.

בתיק העיקרי, ביצעה את העבירות בשנת 2019 ועוד זה תלוי ועומד נגדה, המשיכה לבצע עבירות גניבה במהלך כל השנים ועד לשנת 2023 אז התקבלה החלטת בית המשפט להוציא את עניינה מההליך הקהילתי.

המדובר בנאשמת שאת פעילותה העבריינית החלה כבר לפני שנים רבות. הנאשמת היא עבריינית רכוש רצידיביוסטי, ועל פי רוב פועלת באותה שיטה, מדי חודש (יש כמה פעמים באותו חודש) מדי שנה, עת הליכים פליליים תלויים ועומדים נגדה, קודם שילובה בהליכים טיפוליים במסגרת בית המשפט הקהילתי, בעת שילובה בהליך הקהילתי, ואף סמוך לאחר שהוצאה מההליך הקהילתי.

הנאשמת, "לא רואה בעיניים". בלי בושה, ניצלה את ההליך הקהילתי במסגרתו הושטו לעברה ידיהם של גורמי הטיפול השונים, המאשימה, הסנגוריה הציבורית ובית המשפט שנדרש לא פעם לצרף להליך הקהילתי תיקים פליליים חדשים שנפתחו נגדה בעת שהיא משולבת בבית המשפט הקהילתי, חרף "התראות" שירות המבחן על העדר שיתוף פעולה מצדה ובקשתו החוזרת הפסיק את ההליך הקהילתי בעניינה.

מצד אחד, אחזה הנאשמת בהליך הקהילתי משך כמי שאוחז "בקרנות המזבח" משך כשנה וחצי. מצד שני, לא שיתפה פעולה עם גורמי הטיפול ולמעשה דחתה בשתי ידיים את העזרה הגלומה בתכנית השיקומית המשמעותית שהוכנה במיוחד עבורה. לא רק דחתה, אלא, שבהישנות העבירות אותן ביצעה, הפרה ברגל גסה את האימון שנתנו בה כלל הגורמים המטפלים בעניינה אשר השקיעו משאבים הרבים ויקרים לצורך התנעת הליך שיקומה.

לא בכדי, ביום 26.06.2023 הורה בית המשפט על הוצאת עניינה של הנאשמת מבית המשפט הקהילתי, תוך שציין בהעדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן, העדר התייצבות לדיונים ונוכח העובדה שלאחר תקופה של למעלה משנה לא הייתה כל התקדמות בעניינה.

אם לא די באמור, הרי שסמוך לאחר שהוצאה מבית המשפט הקהילתי, ביום 02.01.2024 נפתח נגדה תיק פלילי נוסף (ת"פ 2840-01-24) שכאמור לעיל, אוחד 5 אישומים בעבירות של גניבת מוצרים

במועדים שונים אותם ביצעה במהלך שנת 2023, גם עת היא משולבת בהליך הקהילתי.

אשר לנסיבותיה האישיות של הנאשמת, הרי שבקשר עם מצב בריאותה לא הוגשה ולו בדל ראייה, ולא בכדי. בכל מקרה, בהקשר זה, מדברי הסנגור עלה, כי זה מכבר התגברה על המחלות שפקדו אותה לטענתה, וכך גם עולה מדבריה לשירות המבחן כי ביצעה בדיקות שתוצאתן הייתה לשביעות רצונה.

שילוב בין עברה הפלילי של הנאשמת להרשעותיה בעבירות אותן ביצעה במהלך השנים האחרונות לרבות התנהלותה כמפורט לעיל, ממצבים את עונשה בחלק העליון של מתחמי הענישה שנקבעו לעיל. מנגד, יש לתת משקל משמעותי להודאתה בכלל העבירות בכתבי האישום שבכלל התיקים, ונגזרת מכך, החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטי יקר, הגם שהודאתה במרבית התיקים הייתה כעבור תקופה ממושכת ואף שנים.

משקל לקולא יינתן להשלכות עונשה על ילדיה הקטינים. בהקשר זה אביא בחשבון כי לצד העובדה שילדיה הוצאו ממשמורתה (כך עולה גם מדברי הסנגור) ולטענה כי הבן הקטן יותר הוחזר למשמורתה החלקית, אשר נראה כי באה מהפה לחוץ ולא נתמכה באסמכתא - עדיין - היא תחסר לילדיה אשר מדבריה ניתן ללמוד כי היא נוהגת לפגוש אותם מדי פעם.

בסופם של דברים - המקרה הנדון מחייב לאמץ ענישה שתבטא את עקרון ההלימה, תיתן משקל 3 לאוי לשיקולי ההרתעה ובעיקר הרתעת היחיד, הרתעת הנאשמת, אשר מעשיה לאורך שנים מלמדים כי אינה מורתעת כלל.

סיכומם של דברים, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. 10 חודשי מאסר בפועל.
- ב. הפעלת מאסר על תנאי בן 3 חודשים מת"פ 20-05-27240, חודשיים לריצוי בחופף וחודש אחד במצטבר לעונש שהושת בסעיף א לעיל.
- ג. הפעלת מאסר על תנאי בן 2 חודשים מת"פ 20-05-141296 חודש אחד לריצוי בחופף וחודש במצטבר לעונש שהושת בסעיף א לעיל. **סה"כ תרצה הנאשמת 12 חודשי מאסר בפועל.**
- ד. מאסר על תנאי למשך 7 חודשים, והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור משך 3 שנים מיום שחרורה ממאסר, עבירה מהעבירות בהן הורשעה.
- ה. קנס בסך 3,000 ₪. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי.

ו. פיצוי המתלוננת בתיק העיקרי בסכום של 25,000 ₪. הסכום ישולם תוך 60 ימים מהיום.

הודעה זכות הערעור

ניתן היום, ב' תמוז תשפ"ד, 08 יולי 2024, במעמד הצדדים.